

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 12 listopada 2003 r.

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów
DSP - 140-72(2)/03

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przedkładam **stanowisko Rządu** wobec poselskiego projektu ustawy

- **o zmianie ustawy – Prawo łowieckie
(druk nr 2010).**

Jednocześnie informuję, iż Rada Ministrów upoważniła Ministra Środowiska do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

Stanowisko Rządu RP
wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie
(druk nr 2010)

Po przeanalizowaniu poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo łowieckie, przyjmuje się, co następuje:

Przedłożony projekt zmian ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 372 ze zm.) dotyczy w szczególności funkcjonowania Państwowej Straży Łowieckiej, zasad wykonywania polowania oraz postępowania ze zwierzyną poranioną w wyniku przypadków innych niż związane z wykonywaniem polowania.

Część poselskich propozycji zawartych w art. 1 pkt 5 – 9 projektu dotyczy doprecyzowania przepisów dotyczących uprawnień, sposobu działania, wyposażenia oraz umundurowania strażników Państwowej Straży Łowieckiej. Znaczne rozszerzenie uprawnień strażników PSŁ, wzorowane na Straży Leśnej, działającej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach oraz Straży Parków Narodowych, działającej na podstawie ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody, ma, zdaniem Projektodawców, na celu zwiększenie skuteczności jej działania. Zdaniem Rządu pozytywna jest tendencja do rozszerzenia zakresu działania PSŁ, jednakże należy zwrócić uwagę na istniejące formacje o podobnym charakterze, takie jak np. Straż Leśna, aby uniknąć nakładania się uprawnień. Dotyczy to przede wszystkim obwodów łowieckich leśnych oraz ośrodków hodowli zwierzyny Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Zdaniem Rządu, nie wymaga doprecyzowania sprawa umundurowania, oznak służbowych oraz wyposażenia osobistego strażników Państwowej Straży Łowieckiej. Kwestie te są regulowane w sposób wystarczający rozporządzeniem Ministra Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 lipca 1997 r. w sprawie szczegółowych wymogów kwalifikacji zawodowych, wzorów legitymacji oraz umundurowania strażników Państwowej Straży Łowieckiej, a także szczegółowych kwalifikacji zawodowych, wzorów oznaki i legitymacji strażnika łowieckiego (Dz. U. Nr 119 poz. 755).

Nie wydaje się także celowe umieszczenie w projekcie ustawy obowiązku szczegółowego wyposażania jednostek i określanie stanu kadrowego PSŁ. Kwestie te powinny być pozostawione do rozstrzygnięcia wojewodom znającym potrzeby w tym zakresie i z których budżetów będą pokrywane wydatki na zakup wyposażenia oraz utrzymanie PSŁ.

Co więcej, przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 38 ust. 2 Prawa łowieckiego strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej są pracownikami urzędów wojewódzkich. W obecnej trudnej sytuacji finansów publicznych, nie można popierać zmian powodujących wzrost w kolejnych latach nakładów na funkcjonowanie administracji publicznej (jak wskazują w uzasadnieniu autorzy poselskiego projektu, dla budżetu państwa skutki finansowe poszerzenia wyposażenia strażników wyniosą ok. 4,5 mln zł; w projekcie ustawy budżetowej na rok 2004 nie zaplanowano rezerwy celowej, z której środki mogłyby być przeznaczone na sfinansowanie ww. wydatków).

Zwiększenie zakresu kontroli PŚL o podmioty prowadzące sprzedaż usług obejmujących polowania wykonywane przez cudzoziemców (art. 1 pkt 7 projektu) wydaje się słuszne, ale tylko w zakresie dotyczącym działań terenowych tj. organizacji polowania i jego wykonania, zwłaszcza w zakresie zgodności wykonania odstrzału z posiadanym upoważnieniem. Pozostały zakres proponowanej kontroli wkracza w sferę działania organów administracji do takiej kontroli powołanych.

W art. 1 pkt 1 projektu został umieszczony tzw. słowniczek pojęć związanych z prowadzeniem gospodarki łowieckiej. Obecnie pojęcia te zdefiniowane są, podobnie, jak zasady oraz warunki wykonywania polowania, zwane potocznie „regulaminem polowań”, w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 4 kwietnia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków wykonywania polowania oraz obowiązku znakowania (Dz. U. Nr 35 poz. 215 ze zm.).

Rząd pozostaje na stanowisku, że lepszym rozwiązaniem jest utrzymanie dotychczasowego stanu prawnego, czyli pozostawienie tej materii do uregulowania ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Zmiana niektórych sposobów polowań, w zależności np. od stanu populacji danego gatunku, charakterystyk rodzajów broni i amunicji myśliwskiej, wzorów upoważnień, musiałaby być każdorazowo dokonywana zmianą ustawy, co z uwagi na długotrwałość procesu legislacyjnego przemawia na niekorzyść propozycji zawartych w art. 1 pkt 1 i 11 projektu zmiany ustawy.

Równocześnie, Rząd negatywnie ocenia art. 1 pkt 10 projektu zobowiązujący myśliwych cudzoziemców do wykonywania polowania przy udziale myśliwego będącego przedstawicielem dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego i wskazującego zwierzynę przeznaczoną do odstrzału. Propozycja ta poważnie narusza standardy prawne przyjęte w UE, zakazujące dyskryminacji ze względu na przynależność państwową.

Propozycja zgłoszona w art. 1 pkt 2 projektu, a odnosząca się do zmiany art. 12 Prawa łowieckiego, umożliwiająca ustanowienie zakazu wstępu na obszary uznane przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich za ostoje zwierzyny, narusza prawo własności w zakresie swobodnego korzystania z niej. Zdaniem Rządu możliwe byłoby ustanowienie takiego zakazu wyłącznie za zgodą władającego gruntem. W przeciwnym wypadku należałoby ocenić tę propozycję negatywnie.

Art. 1 pkt 3 propozycji zmiany ustawy wymaga, zdaniem Rządu, szczegółowego dopracowania z uwagi na koszty, jakimi zostaną obciążeni dzierżawcy bądź zarządcy obwodów łowieckich przez wyznaczenie osób, których obowiązkiem będzie zajęcie się zwierzyną ranną i poszkodowaną w wyniku wypadków komunikacyjnych i innych zdarzeń losowych i, jak należy rozumieć, bez względu na porę dnia czy nocy. Działania te mieszczą się również w zakresie zadań własnych gmin polegających na utrzymywaniu czystości i porządku w gminach oraz zadań powiatów, określonych jako zadania publiczne o charakterze ponadgminnym w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Ponadto określone obowiązki strażników PŚL, w tym zakresie wynikają już z art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.

Rząd nie zgadza się z zawartą w art. 1 pkt 14, propozycją dodania art. 52a nakładającego na osobę, która znajdzie narzędzia lub urządzenia służące do uprawiania kłusownictwa, obowiązku podjęcia podstawowych czynności tak, aby nie stwarzały one dalszego zagrożenia dla ludzi i zwierząt. Czynnościami tymi miałyby być pozostawienie ich na miejscu, zawiadomienie Policji, PZŁ, strażnika łowieckiego lub innego przedstawiciela zarządcy lub dzierżawcy obwodu łowieckiego. W czasie jaki upłynie od momentu znalezienia niebezpiecznego narzędzia lub urządzenia do momentu jego demontażu przez właściwe służby znalezione narzędzie lub urządzenie nadal stanowią zagrożenie dla ludzi i zwierząt. Okres ten może być stosunkowo długi, w zależności od możliwości zawiadomienia i przybycia na miejsce właściwych służb. Przez cały czas potrzebny na zawiadomienie ww. służb, na miejscu nadal pozostaje pułapka stwarzając zagrożenie dla ludzi i zwierząt.

Zdaniem Rządu, projekt poselski wymagałby dopracowania pod względem merytorycznym w związku m.in. z pomyłkowym zaliczeniem wilka i bobra do zwierząt łownych, czy niepotrzebną zmianą art. 51 Prawa łowieckiego, w którym wymieniono czyny podlegające karze grzywny, o wybieranie karmy z paśników i soli z lizawek. Tę ostatnią kwestię reguluje już ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny.

Zapisane w projekcie poselskim upoważnienia do wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska rozporządzeń są nieprawidłowe (art. 1 pkt 11 projektu). W proponowanym art. 43c ust. 1 Prawa łowieckiego brak wytycznych dotyczących treści aktu, a w ust. 3 nie wskazano, ani formy w jakiej minister określi wzór upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego, ani wytycznych do wydania tego aktu.

W podsumowaniu, poza kilkoma rozwiązaniami, które idą w dobrym kierunku, Rząd negatywnie ocenia przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo łowieckie (druk sejmowy nr 2010).

